

PÜNKÖSDI TÉRDHAJTÁSI IMÁK

ELSŐ TÉRDHAJTÁSI IMA

Szerpap: Ismét és ismét térdelhajtva könyörögjünk az Úrhoz!

Nép: Uram irgalmazz!

A pap az oltár alsó lépcsőjén térdelve végzi a következő imákat, melyeket a nép is térdelve hallgat.

Pap: Tisztaságos, szeplőtelen, kezdetnélküli, láthatatlan, felfoghatatlan, kifürkészhetetlen, változhatatlan, megmérhetetlen, türelmes Úristen! ki egyedül örökéletű vagy, ki megközelíthetetlen világosságban lakozol, ki alkottad az eget, a földet, és a tengert és mind a bennüklevőket, ki mielőtt kéretnél, mindenkinek megadod az ő kívánságait: hozzád folyamodunk és kérünk téged emberszerető Urunk! ki Atyja vagy a mi Üdvözítő Úr Jézus Krisztus Istenünknek, aki is érettünk emberekért és a mi üdvösségünkért a mennyekből alászállott, megtestesült a Szentlélektől és a dicsőséges Istenszülő s mindenkor szűz Máriától; ki először ugyan szavakkal tanított, később pedig, midőn megváltási kínszenvedése bekövetkezett volna, tények által adott nekünk, lealázott, bűnös és érdemetlen szolgálóidnak példát, hogy fő- és térdhajtással könyörögjünk hozzád saját bűneinkért és a nép vétkeiért: önmagad nagy irgalmasságú és emberszerető Isten! hallgass meg minket, amely napon hozzád esedezünk; de különösen most e mai Pünkösdi ünnepen, amelyen a mi Urunk Jézus Krisztus, felmenvén előbb a mennyekbe és neked Atyaisten jobboldra ülven, tanítványai és szent apostolaira leküldé a Szentlelket, ki is leszálla mindnyájukra, s mindnyájan betelének az ő fogyhatatlan malasztjával, s különböző nyelveken hirdették a te nagy dolgaidat és jóvendőiének. Most tehát hallgass meg minket, kik hozzád esedezünk és emlékezzél meg rólunk alázatos és bűnös szolgálóidról, szabadítsd ki lelkeinket a fogságból, saját könyörületed lévén közbenjáró érettünk. Fogadj el minket, kik hozzád esedezünk és kiáltjuk: Vétkeztünk! Hozzád vagyunk utasítva a méhtől fogva, mi Istenünk vagy te anyánk méhétől (Zsolt. 21, 11.). Habár hiúságban enyésztek el napjaink, kivetköztettünk segítségedből, megfosztattunk minden mentségtől, mégis bízván irgalmadban, kiáltjuk: Ne emlékezzél ifjúságunk vétkeiről és tudatlanságairól; és minden titkos bűneinktől tisztíts meg minket. Ne vess el minket a vénség idején; midőn megfogyatkozik erőnk, ne hagyj el minket. (Zsolt. 70, 9.) Mielőtt a földbe visszatérnénk, méltass minket a hozzád térésre és fordítsd felénk a te jóvoltodat és kegyelmedet. Mérd össze a mi gonoszságainkat a te irgalmaddal s vétkeink sokaságának ellenébe

tedd te határtalan kegyességedet. Tekints, Uram, szent magasságodból a te népedre, mely itt jelen vagy, és várja a te bő malasztidat, látogass meg minket a te jóvoltodban, és szabadíts meg az ördög zsarnokságából, erősítsd életünket a te szent és isteni törvényeiddel, és állíts hűséges őrangyalt néped mellé. Mindnyájunkat gyűjts össze a te országodba, engesztelődjél azok iránt, akik tebenned bíznak, bocsásd meg nekik és nekünk minden bűneinket, tisztíts meg minket a te Szentlelkednek ereje által, és hiúsítsd meg a gonosznak ellenünk irányzott incselkedéseit.

Áldott vagy te Úristen! ki a nappalt megvilágosítottad a napnak világával és az éjszakát fölvidítottad a tűznek fényével, ki átélünk engedted a nap hosszát és közelednünk az éj kezdetéhez. Hallgasd meg a mi könyörgésünket és minden népedét, és bocsásd meg minden szándékosan vagy akaratlanul elkövetett vétkezéseinket; fogadd el esteli könyörgéseinket s küldd le örökségedre kegyelmed és irgalmad sokaságát, bástyázz körül minket szent angyalaiddal, fegyverezz fel igazságod fegyverével, végy körül igazságoddal, őrizz meg a te hatalmaddal, szabadíts meg minden veszedelemtől, az ellenség minden rosszakaratától, és engedd, hogy a mai estét, a bekövetkező éjszakával együtt, valamint életünknek minden napjait is tökéletességben, szentül, békeségben, vétek, kísértés és képzelődés nélkül eltölthessük, a szent Istenszülőnek és a kezdettől fogva előtted kedvességben álló minden szenteidnek könyörgései által.

Föllállanak, a szerpap folytatja: Oltalmaz... Legszentebb...

Pap: Mert te vagy, aki könyörölsz rajtunk és üdvözítesz minket, Úristenünk, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökön örökké.

Nép. Amen.

Ekténia: Mondjuk mindnyájan...

II. TÉRDHAJTÁSI IMA

Szerpap: Ismét és ismét térdelhajtva könyörögjünk az Úrhoz!

Nép: Uram irgalmazz!

Letérdelnek.

Pap: Urunk jézus Krisztus mi Istenünk! ki a Szentlélek ajándékában adtad békédet az embereknek, s azt el nem vehető örökség gyanánt minden hívednek jelenleg is adod; láthatólag pedig ezen malasztot tanítványaid és apostolaidnak leküldted, ajkaikat tüzes nyelvek által megnyitván, hogy általok minden nemzet saját nyelvén megértse az igaz Isten ismeretét: mi is tehát mindnyájan a

Szentlélek világával megvilágosítottunk, a tévelyből, mint sötétségből kiszabadítottunk, és az érzéki és tüzes nyelveknek szétszórása és természetfeletti működése által a te hitedre tanítottunk és megvilágosítottunk, hogy téged az Atyával és Szentlélekkel egy istenségben és erőben és hatalomban Istennek valljunk.

Te ugyanis az Atyának fénye, az ő lényének és természetének egyenlő, és változhatatlan ábrázata és a bölcsesség és kegyelemnek forrása vagy. Nyisd meg az én bűnös ajkaimat is, és taníts meg engem, hogyan, és miért kelljen imádkoznom? mert te vagy, ki ismered a bűnök sokaságát, de a te irgalmad legyőzi ezeknek megmérhetetlenségét is. Mert íme félelemmel állok előtted, irgalmasságod tengerébe vetve kétségbeesésemet; kormányozd életemet, ki az összes teremtményeket bölcsességed kirondhatlan és mindenható igéivel igazgatsz. Te, ki biztos révpartja vagy a szélvészről hanyatottaknak, ismertesd meg velem az utat, melyen járnak; add gondolataimnak bölcsességed lelkét; árnyékozd cselekedeteimet félelmed lelkével, és az igazság lelkét újítsd meg belső részeimben, és uralkodói lélekkel erősítsd meg elmémnek gyarlóságait, hogy a te jó Lelked által naponként a hasznosra vezéreltetvén, képes legyek parancsolataidat teljesíteni, s mindenkor megemlékezni a te dicsőséges és tetteinket vizsgáló jelenlétekről.

Ne nézd el, hogy e világ múlandó gyönyöreinek által elcsábítottunk, hanem inkább erősíts minket, hogy a mennyei kincsek élvezetét óhajtsuk; mert te mondád, Uram, hogy amit a te nevedben kér valaki, azt a veled egyvalóságú Istentől, a te Atyától akadálytalanul megnyeri; azért én is bűnös ember, Szentleked lejegyzetelekor a te jóságod előtt esedezem, teljesítsd kéréseimet üdvözlésemre. Igen Uram, te vagy minden jótéteménynek bőkezű osztogatója, ki dúsan megadod a tőled kérelmezetteket, te szánakozó és könyörületes vagy, ki vétkek nélkül lettél részese a mi testünknek és engesztelő áldozat lettél a mi bűneinkért, ki kegyelmesen leereszkedsz az előtted térdhajtva könyörgőkhöz. Add Uram népednek irgalmadat, hallgass meg minket szent mennyedből, szentelj meg minket üdvözítő jobboldal erejével, oltalmazd szárnyaid árnyékaival, ne vedd meg kezeidnek művét. Egyedül ellened vétkeztünk, de csakis egyedül neked szolgálunk. Nem tudunk más Istent imádni, sem más Istenhez kezeinket kiterjeszteni. Bocsásd meg vétkeinket, fogadd el térdhajtva mondott imádságainkat, nyújtsd mindnyájunknak segítségedet, s vedd kedvesen könyörgéseinket mennyei trónod felé emelkedő illatos tömjénfüst gyanánt!

Uram, Uram! Ki megszabadítottál minket a nappal repülő nyíltól, szabadíts meg a sötétben ránk jöhető minden veszedelemtől is. Fogadd kezeink fölemelését esti áldozatul. Méltass minket, hogy szennytelenül, bűnöktől tisztán érzük el az éj

határát. Szabadíts meg minden háborgatástól és félelemtől, melyet az ördög ránk küldhetné. Ajándékozd lelkünknek a türelmességet, elménknek az utolsó ítélet napján leendő megítéltetésének gondolatát. * Szegezd át félelmeddel testünket és sanyargasd tagjainkat, melyek földiek, hogy álmainkban is a te ítéleteid fölötti nyugodt elmélkedés vidítson föl bennünket. Távolíts el tőlünk minden illetlen képzelődést és ártalmas kívánságot. Költs fel bennünket az imádkozás idejére, hogy a hitben megerősödjünk és parancsaid teljesítésében előhaladjunk,

Föllállanak, a szerepap folytatja: Oltalmaz... Legszentebb...

Pap: A te egyszülött Fiadnak kegyelme és jósága által, kivel áldott vagy, a te legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt most és mindenkor s örökön örökké.

Nép: Amen.

Add Urunk, hogy ez estén...

III. TÉRDHAJTÁSI IMA

Szerpap: Ismét és ismét térdelhajtva könyörögjünk az Úrhoz!

Nép: Uram irgalmazz!

Letérdelnek.

Pap: Szüntelenül csörgedező, éltető s megszentelő forrás, az Atyával öröktől fogva együttműködő teremtő erő, Krisztus, Istenünk ki az emberi nem üdvöngözését legékesebben teljesítetted, ki a halál megoldozhatlan kötelékeit, és a pokol reteszeit szétszaggattad, a gonosz szellemek sokaságát pedig legyőzted, ki érettünk ártatlan leöletésre hoztad magad, és áldozatul adtad legtisztább testedet; ki ezen rettenetes és kifejezhetetlen áldozat által nekünk örök életet ajándékoztál, ki a poklokra leszállottál és az örök zárait széttörted, és a mélységben ülőknek feljutást eszközöltél, ki az alvilágban lakó leggonaszabb sátánt, isteni bölcsességű csalétekkel horogra ejtvén, az örök homály láncáival megkötözted, s végtelen hatalmú erőddel, a poklra a kiolthatatlan tűzbe bilincselted, ki az Atyának legmagasztaltabb bölcsessége vagy, ki a gonosz által zaklatottnak nagy segítője lettél, ki a sötétségben és a halál árnyékában ülőket megvilágosítottad. Te az örök dicsőség Ura! s a legfelségesebb Atyának kedves Fia, örök világosság örök világosságtól és igazságnak napja: hallgass meg minket, kik hozzád könyörgünk és nyugtasd meg szolgálóidnak, a mi elhunyt atyáink, testvéreink, vérrokonaink és minden hitfeleinknek lelkeit, akikről most megemlékszünk; mert te uralkodól mindenekfelett, és a föld minden határait kezvedben tartod. Mindenható Úr,

atyáink Istene, irgalmasság Ura, a halandóknak és halhatatlanoknak, az egész létező és ismét felosztó emberi természetnek alkotója, az életnek és halálnak, e világon való lakásnak és más világra való költözésnek intézője, ki az életnek napjait és a halálnak idejét megszabod, ki a pokolra küldesz és visszahozasz, ki erőtlenségben lekötsz és erőben elbocsátasz, ki a jelent hasznosan intézed, és a jövőt célszerűen kormányzod, ki a halál fulánkja által sebzeteket a feltámadás reményével örvendezteted.

Mindeneknek Ura, a föld minden határainak és a messze tengeren levőknek reménye, Üdvözítő Istenünk! ki a pünkösdi ünnepének ezen nagy és üdvösséges napján, a szent, egyvalóságú, együttesen örök, osztatlan és vegyítetlen Háromságnak titkát nekünk kijelentetted, és szent elevenítő Lelkednek lejövetelét és megjelenését, tüzes nyelvek alakjában szent apostolaidra kiöntötted, őket igaz hitünk örömhirdetőivé teted, és az igaz istentan vallóinak és hirdetőinek nyilvánítottad; ki ezen végső és üdvösséges ünnepen engesztelő imáinkat elfogadni méltóztattál azokért is, akik az alvilágban letartóztatva vannak, kecségtető reményt nyujtván nekünk, hogy a letartottak fájdalmaira enyhítést és vigasztalást küldesz: hallgass meg minket alázatos és esdeklő fiaidat, és nyugtasd meg elhunyt szolgálóidnak lelkét a világosság, kellem és üdülés helyén, honnan eltávozott minden fájdalom, szomorúság és sóhaj, és helyezd el őket az igazak hajlékaiba, és méltasd örök békére és pihenésre; mert nem a halottak dicsérnek téged, Uram, és nem az alvilágban levők magasztalnak, hanem mi élők áldunk téged és esedezünk hozzád, engesztelő imákat és áldozatokat mutatván be neked az ő lelkükért.

Nagy és örök, szent és emberszerető Isten! ki most is méltattál minket, hogy csodáid dicséretére és magasztalására, megközelíthetén dicsőséged előtt álljunk: irgalmazz nekünk bűnös szolgálóidnak és adj malasztot, hogy töredelmes szívvel, kevélység nélkül ajánljunk fel neked háromszor szent dicsőítést és hálaadást nagy ajándékidért, melyeket adtál és mindenkor adsz nekünk. Emlékezzél meg Uram a mi gyarlóságunkról és ne veszíts el minket gonosz cselekedeteink által; hanem mutass hozzánk, lealázottakhoz irgalmat, hogy a bűnnek sötéttségét elkerülvén, az igazság világosságában járjunk, és felöltvén a világosság fegyvereit, a gonosznak minden ármányaitól megóva maradjunk és mindezekért bizalommal dicsőítünk téged, az egyedül igaz és emberszerető Istent.

Mert valóban igaz és nagy a te titkod mindenható Urunk! melyszerint teremtményeid egy időre feloszlásnak indulnak, és ismét összeállítatnak és megnyugvásban részesíttetnek. Hálát adunk neked mindezekért, mert e világra való születésünk, mint pedig kimúlásunkért, melyek csalhatlan ígéretednél fogva feltámadásunk és végnélküli életünk reményét biztosítják, melyeket is második

megjelenésedkor elnyerni óhajtunk; mert te vagy a mi feltámadásunk szerzője, cselekedeteink részrehajlatlan bírója és megjutalmaztatásunk kegyteljes Ura, ki legnagyobb leereszkedésből, hozzánk hasonló módon testben és vérben részes lévén és a mi eltávolíthatatlan szenvedéseinket kegyesen elvállalván, szándékosan kiállottad a megkísértést is; s amiben megkísértetvén magad szenvedtél, abban nekünk a megkísértetteknek, ígéreted szerint, segítőnk lettél s ezáltal a te isteni sérthetetlenséged részeseivé avattál bennünket.

Fogadd el Úristen! a mi kérésünk és könyörgésünket és nyugtasd meg mindenkinek elhunyt atyját és anyját, testvéreit és gyermekeit, vérszerinti és fajrokonait, és a feltámadás és örökélet reményében tőlünk elköltözött minden lelket, sorozd szellemeiket és neveiket az élet könyvébe, Ábrahám, Izsák és Jákob kebelébe, az élők honába, mennyek országába, a gyönyörűség paradicsomába, fénylő angyalaid által mindnyájokat szent hajlékaidba vezetvén; és támaszd fel testünket is a nagy napon, melyet szent és csalhatatlan ígéreted szerint meghatároztál. Tehát Uram! a mi kiköltözködésünk a testből és hozzád, Istenünkhöz való járulásunk a te szolgálóidra nézve nem halál, hanem áthelyeztetés a keserűkből a jobbakra és édesebbekre, a megnyugtatásra és örömré.

És ha vétettünk is ellened, légy irgalmas nekünk és nekik is; mert senki sem tiszta előtted a bűntől, hacsak egy napig is tart az élete: csak te Urunk Jézus Krisztus! egyedül te voltál vétek nélkül a földön, ki által mi is mindnyájan kegyelmet és bűneink bocsánatát reméljük. Azért, mint jóságos és emberszerető Isten enyhítsd, engedd el és bocsásd meg minden szándékos és nem szándékos bűneinket, melyeket tudva vagy nem tudva, nyilván vagy titokban, cselekedettel, gondolattal vagy szóval, társalkodásunk vagy eljárásainkban elkövettünk, és az eltávozottaknak adj szabadulást és enyhületet; minket pedig kik itt jelen vagyunk, áldj meg, jó és csendes kimúlást ajándékozván nekünk és minden népnek, és rettentő megjelenésedkor nyisd meg nekünk emberszerető irgalmas kebledet és méltass bennünket a te mennyországadra.

Fölséges nagy Isten, halhatatlanságnak egyedüli birtokosa, ki megközelíthetetlen fényárban élsz, ki minden teremtményt bölcsen alkottál, ki határt vontál a világosság és sötétség között, a napot a nappal pompájára, a holdat és csillagokat az éj díszére rendelted, ki bennünket bűnösöket is, méltókká tettél, hogy hitvallásunkkal színed előtt a jelen órákban is megjelenjünk s neked esti dicsőítést mondjunk; — magad Emberszerető, bocsásd imádságunkat tömjénfüstként színed elé s fogadd el azt, mint illatáldozatot. Add meg nekünk, hogy mai napunk és közelgő éjszakánk békeséges legyen. Vértess föl bennünket a világosság fegyverzetével. Szabadíts meg az éjjeli félelemtől s

minden bajtól, mi a sötétségben ránk jöhetne. Engedd, hogy az álom, melyet erőtlenségeink kipihenésére ajándékoztál nekünk, minden ördögi képzelgéstől mentes legyen; úgy Uralkodónk, javaknak osztogatója, hogy még éjjeli nyugvóhelyünkön is töredelemmel emlékezzünk meg a te nevedről, és parancsaid tanulságaitól fölvilágosítva lelki örömmel keljünk föl jóságodat dicsőíteni, könyörgéseket és esedezéseket mutatva be a te jószívűségednek úgy saját bűneinkért, mint az egész népéért, hogy a szent Istenszülő imáiért irgalommal tekints rájuk.

Fölállanak, a szerpap folytatja: Oltalmaz... Legszentebb...

Pap: Mert te vagy lelkünk és testünk nyugalma és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökön örökké.

Nép: Amen.